

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Birke: Med den stærke Udvikling, som Landets Forsyning med Elektricitet er undergaaet i de senere Aar, er det ikke til at undre sig over, at den Lov om elektriske Stærkstrømsanlæg, som blev givet for mere end 20 Aar siden, nu ikke er helt tidssvarende. Det er derfor ganske naturligt, at Ministeren for offentlige Arbejder har fundet det betimeligt nu at fremsætte Forslag om Ændringer paa saadanne Omraader, hvor Erfaringerne har gjort saadanne nødvendige, og Forslag om nye Bestemmelser, der tager Sigte paa Forhold, som er fremkommet efter, at Loven er vedtaget. Jeg kan under Hensyn hertil i Princippet give Lovforslaget min fulde Tilslutning og paa mit Partis Vegne tilsige det velvillig Behandling.

Uden i Detailler at ville gennemgaa de foreslaaede Ændringer til Loven af 1907 vil jeg dog gerne fremsætte nogle Bemærkninger om enkelte af disse Bestemmelser. Der er til § 1 i Loven, hvori der gives Ministeren Bemyndigelse til at udarbejde et Reglement for Udførelse og Drift af elektriske Stærkstrømsanlæg, foreslaaet en Tilføjelse til Paragraffens Punkt a. Dette Punkt lyder saaledes:

„Sikkerhedsforanstaltninger, der bliver at jagttage ved saadanne Anlægs Udførelse og under deres Drift“.

Hertil foreslaas nu føjet:

„saa vel som ved Udførelse og Drift af andre Anlæg, der anbringes i farlig Nærhed af eller i Forbindelse med et Stærkstrømsanlæg“.

Det synes at være en ganske naturlig Bestemmelse, selv om man som Lægmand ikke kan have nogen egentlig Forstaaelse af, hvad det her drejer sig om. Bemærkningerne til Lovforslaget giver heller ikke megen Oplysning i saa Henseende. Men heldigvis oplyste den højtærede Minister i sin Fremsættelsestale, at der her navnlig var tænkt paa Antenner, som nu ophænges i saa stort Antal Landet over. Saa snart man hører Ordet „Antenne“, forstaar man Betydningen heraf, saa tænker man straks paa de ca. 200 000 Radiomodtagere, som findes her i Landet, og saa maa man straks blive klar over, at dette Ændringsforslag til Stærkstrømsloven faar en ganske overordentlig stor Rækkevidde. Jeg gaar nemlig ud fra, at der ikke alene er Tale om de Anlæg, der føres over Gade og Vej, men ogsaa om dem paa Tage, i Haver og indenfor Husenes Vægge med samt deres Jordledninger. Paa dette Omraade

er det vist ganske nødvendigt, at der kommer til at foreligge reglementariske Bestemmelser, for der er mange Mennesker, som her af Uforstand foretager sig Ting, der kan foraarsage stor Fare baade for dem selv og andre, og det er nærmest forbausende, at man ikke hidtil har hørt om flere Ulykker ved Brug af saadanne Antenner. Derfor kan jeg hilse med Glæde, at vi, naar dette Lovforslag er vedtaget, vil faa nærmere Regler for, hvordan saadanne Antenner skal anbringes, uden at de frembyder Fare. Men maa jeg, uden at den højtærede Minister tager mig det ilde op, i denne Forbindelse gøre den Bemærkning, at det, naar saadanne Bestemmelser bliver udgivet, vil være heldigt, om de bliver skrevet saaledes, at de er forstaaelige for almindelige ikke elektricitets-sagkyndige Mennesker. Thi naar jeg har set Forklaringer om eller Brugsanvisninger til elektriske Apparater og lignende Ting, har de i Almindelighed været fulde af Fagudtryk, som almindelige Mennesker ikke forstaar.

I Forbindelse med denne Tilføjelse til § 1 a. rejser der sig imidlertid forskellige Problemer. Først og fremmest, om hele denne store Radiobevegelse ikke har ændret forskellige andre Forhold, som det bliver nødvendigt at lovgive om eller give reglementariske Bestemmelser om. Og hvis det er Tilfældet, skal saa Radiolytterne søge Bestemmelserne om Antenners Anlæg i Forhold til Stærkstrømsanlæg i de til denne Lov givne Bestemmelser og søge Bestemmelserne om andre Forhold andetsteds? Jeg forstaar godt nok, at der her er Tale om et særligt Faremoment, og at det er derfor, man vil give Bestemmelserne i denne Lov. Men kan der ikke ogsaa være et Faremoment ved Antenner i Forbindelse med Svagstrømsledninger, og skal saa Bestemmelserne i denne Henseende gives paa anden Maade? Man maa ogsaa spørge: Hvem skal føre Tilsynet med alle disse Anlæg? Loven oprettede Elektricitetskommissionen, som bestaar af fem Medlemmer, deraf en Formand, en Jurist og tre Medlemmer med elektroteknisk Sagkundskab. Men kan 5 Personer overkomme at føre et saadant Tilsyn, selv om de har Lov til at antage Medhjælp? Og er disse Medlemmer, som vel kan forudsættes at være særlig sagkyndige med Hensyn til Stærkstrømsanlæg, ogsaa tilstrækkeligt sagkyndige med Hensyn til de Nyanlæg, her er Tale om? Efter den foreslaaede Tilføjelse til Lovens § 18 skal